

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 6 oktober 2010 —
Europese Commissie/Koninkrijk België**(Zaak C-222/08) ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Richtlijn 2002/22/EG („universeledienst-richtlijn”) — Elektronische communicatie — Netwerken en diensten — Artikel 12 — Berekening van kosten van universeledienstverplichtingen — Sociaal element van universele dienst — Artikel 13 — Financiering van universeledienstverplichtingen — Bepaling van onredelijke last”)

(2010/C 328/02)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. van Vliet en A. Nijenhuis, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: T. Marterne en M. Jacobs, gemachtigden, en S. Depré, advocaat)

Voorwerp

Niet-nakoming — Onjuiste omzetting in nationaal recht van de artikelen 12, lid 1, en 13, lid 1, van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronischecommunicatienetwerken en -diensten („universeledienstrichtlijn”) (PB L 108, blz. 51), alsook van bijlage IV, deel A, bij deze richtlijn — Sociaal element van de universele dienst — Aanwijzing van ondernemingen — Aanbieden van speciale tarieven — Gebrek aan transparantie

Dictum

1) Het Koninkrijk België is de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 12, lid 1, respectievelijk artikel 13, lid 1, van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (universeledienstrichtlijn),

— door enerzijds bij de berekening van de nettokosten voor het aanbieden van het sociale element van de universele dienst geen rekening te houden met de marktvoordelen, met inbegrip van de immateriële voordelen, die hieruit voortvloeien voor de ondernemingen die met de levering van deze dienst zijn belast, en

— door anderzijds in het algemeen en op basis van de berekening van de nettokosten van de aanbieder van de universele dienst die voorheen de enige aanbieder van deze dienst was, vast te stellen dat alle ondernemingen die voortaan deze dienst moeten leveren, hierdoor daadwerkelijk een onredelijke last moeten dragen, zonder naast de nettokosten die de levering van de universele dienst voor elke betrokken operator meebrengt, alle eigen kenmerken van deze operator, zoals het niveau van zijn uitrusting of zijn economische en financiële situatie, specifiek te hebben onderzocht.

2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.

3) Het Koninkrijk België wordt verwezen in twee derde van de kosten. De Europese Commissie wordt verwezen in een derde van de kosten.

⁽¹⁾ PB C 209 van 15.08.2008.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 6 oktober 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Grondwettelijk Hof — België) — Base NV, Euphony
Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2
Belgium NV, KPN Belgium NV/Ministerraad**

(Zaak C-389/08) ⁽¹⁾

(Elektronische communicatie — Richtlijn 2002/21/EG (kader-richtlijn) — Artikelen 2, sub g, 3 en 4 — Nationale regelgevende instantie — Nationale wetgever die optreedt als nationale regelgevende instantie — Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn) — Netwerken en diensten — Artikel 12 — Berekening van kosten van universeledienstverplichtingen — Sociaal element van universele dienst — Artikel 13 — Financiering van universeledienstverplichtingen — Bepaling van onredelijke last)

(2010/C 328/03)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV

Verwerende partij: Ministerraad

In tegenwoordigheid van: Belgacom NV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Grondwettelijk Hof — België — Uitlegging van artikel 12 van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (universeledienstrichtlijn) (PB L 108, blz. 51) — Berekening van de kosten van universeledienstverplichtingen — Geen individuele beoordeling

Dictum

- 1) Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (universeledienstrichtlijn) staat er in beginsel op zich niet aan in de weg dat de nationale wetgever optreedt als nationale regelgevende instantie in de zin van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn), voor zover hij in het kader van de uitoefening van deze functie voldoet aan de in deze richtlijnen gestelde voorwaarden inzake bevoegdheid, onafhankelijkheid, onpartijdigheid en transparantie en tegen de besluiten die hij in het kader van deze functie neemt een effectief beroep kan worden ingesteld bij een lichaam van beroep dat onafhankelijk is van de betrokken partijen, hetgeen door het Grondwettelijk Hof dient te worden gecontroleerd.
- 2) Artikel 12 van richtlijn 2002/22 staat er niet aan in de weg dat de nationale regelgevende instantie op algemene wijze en op basis van de berekening van de nettokosten van de aanbieder van de universele dienst die voordien de enige aanbieder van deze dienst was, van oordeel is dat de levering van deze dienst een onredelijke last kan vormen voor de ondernemingen die thans zijn aangewezen om de universele dienst aan te bieden.
- 3) Artikel 13 van richtlijn 2002/22 staat eraan in de weg dat deze instantie op dezelfde wijze en op basis van dezelfde berekening vaststelt dat deze ondernemingen hierdoor daadwerkelijk een onredelijke last moeten dragen, zonder de situatie van elk van deze ondernemingen specifiek te hebben onderzocht.

(¹) PB C 285 van 08.11.2008.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 5 oktober 2010 — Europese Commissie/Franse Republiek

(Zaak C-512/08) (¹)

(Niet-nakoming — Artikel 49 EG — Sociale zekerheid — Voorgenomen medische behandeling in andere lidstaat waarbij zware apparatuur dient te worden gebruikt — Vereiste van voorafgaande toestemming — Geplande behandeling in andere lidstaat — Verschillend dekkingsniveau in lidstaat van aansluiting en in lidstaat van verblijf — Recht van sociaal-verzekerde op tegemoetkoming door bevoegd orgaan in aanvulling op tegemoetkoming door orgaan van lidstaat van verblijf)

(2010/C 328/04)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: N. Yerrell, G. Rozet en E. Traversa, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: A. Czubinski en G. de Bergues, gemachtigden)

Intervenienten aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: J. M. Rodríguez Cárcomo, gemachtigde), Republiek Finland (vertegenwoordiger: A. Guimaraes-Purokoski, gemachtigde), Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: I. Rao, S. Ossowski, gemachtigden, en M.-E. Demetriou, barrister)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 49 EG — Vereiste van voorafgaande toestemming door de autoriteiten van de lidstaat van aansluiting om terugbetaling te verkrijgen van bepaalde extramurale medische verzorging in een andere lidstaat — Geen terugbetaling van het verschil tussen het bedrag dat is ontvangen door de verzekerde die in een andere lidstaat dan de staat van aansluiting ziekenhuisverzorging genoot, en het bedrag waar hij recht op zou hebben gehad bij verstrekking van dezelfde zorgen in de staat van aansluiting — Ongerechtigdheid beperkingen van het vrij verrichten van diensten

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.
- 3) Het Koninkrijk Spanje, de Republiek Finland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zullen hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 44 van 21.2.2009.